

melse med Organisationens Opfattelse eller ej. Overgreb fra Organisationernes Side maa Samfundet derfor vende sig imod, og det er ogsaa det, som tilsigtes gennem dette Lovforslag: man vil vende sig imod og hindre Overgreb for derigennem at beskytte den enkelte.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde mange Indvendinger at gøre baade mod § 1 og § 2 i Lovforslaget, men da han saa havde fremsat en hel Række af disse Indvendinger, som jeg her skal gaa grumme lidt ind paa, endte han med at sige: Men det har jo ikke stort at betyde, hvad der staar i de to første Paragraffer, for det er § 3, det kommer an paa. Ja, saa forstaar jeg ærlig talt ikke, at det ærede Medlem anvendte saa mange Ord paa at vise, hvor slette og daarlige de to første Paragraffer er. Det ærede Medlem mente, at saaledes som § 1 om kollektive Aftaler, som angaar Prisforhold, Produktionsforhold og lignende Forhold, og som tilsigter at begrænse den enkelte Erhvervs- og Arbejdskraft, hemme den frie Konkurrence og direkte eller indirekte hidføre Monoplet indenfor det paagældende Erhverv, er affattet, vil den kunne give Plads for Aager og Svindel; Aager og Svindel vilde derigennem blive beskyttet, indtil de kom frem for Lyset, sagde det ærede Medlem. Ja, det er altid uhyre vanskeligt at ramme det, som vil gøre Fortræd, hvis man ikke faar det frem i Lyset. Jeg gad i det hele taget vide, hvordan man skulde faa fat paa Udvæksterne, hvis man ikke fik dem frem i Lyset. Jeg tror ikke, at det ved nogen Lovgivning, heller ikke af socialdemokratisk Art, f. Eks. en saa omfattende Avancelovgivning, Priskontrollovgivning o. s. v., som man tidligere har foreslaaet fra socialdemokratisk Side, vilde være muligt at ramme noget, før man faar det frem i Lyset — det er simpelt hen ganske umuligt. Saa længe man ikke har faaet Øje paa, hvor det er, kan man jo heller ikke tage fat paa det.

Det ærede Medlem stillede saa det Spørgsmaal vedrørende Lovforslagets § 2: Hvem er Domstolene? Ja, det forekommer mig, at det ærede Medlem ikke kan være i Tvivl om, at det er Domstolen paa det Sted, hvor saadanne Sager tages op. Disse Domstole skal saa have Ret til at nedsætte Undersøgelsesudvalg; man kan jo ikke vente, at en Dommer skal have fornøden Sagskundskab til altid at undersøge de Forhold, som kommer til at foreligge, og derfor maa han have Lejlighed til at tilkalde sagskyndige til at undersøge disse Forhold. Naar saa Forholdene er undersøgt, og disse

sagskyndige har afgivet deres Beretning til Dommeren, ja, saa bliver det selvfølgelig Dommerens Sag at træffe sin Afgørelse paa Grundlag af det, der saaledes kommer frem, og paa Grundlag af det, man fra Domstolens Side selv skaffer oplyst.

Jeg maa maaske ogsaa have Lov til at gøre en Bemærkning med Henblik paa nogle andre Udtalelser, som er kommet frem fra anden Side, navnlig vedrørende § 1. Dér var det ærede Medlem Hr. Hendriksen inde paa, at i Virkeligheden burde Lovforslaget deles i to, idet det ærede Medlem mente, at § 1 omfattede to Ting: Værn for Arbejdskraft og Erhvervsfrihed og Værn for den frie Konkurrence. Jeg erkender fuldt ud, at det ærede Medlem har Ret i, at § 1 omfatter disse to Ting, men jeg mener paa den anden Side, at disse to Ting hører nøje sammen. Hvis man vil opretholde den frie Konkurrence, er det ogsaa en Nødvendighed, at man søger at værne den enkelte erhvervsmæssige Frihed og Frihed til Arbejde, og hvis man ikke vil gøre dette, vil det aldeles ikke lykkes at opretholde den frie Konkurrence. Saa selv om det er to Ting, som der maaske kunde være Tale om at skille ad, er der dog en saadan Sammenhæng mellem disse to Ting, at de naturligt, forekommer det mig, hører sammen i et fælles Lovforslag. Men det er for øvrigt en Ting, vi kan drøfte. — Det ærede Medlem Hr. Fraenkel var inde paa det samme: at maaske burde Lovforslaget deles i to. Ja, naar dette Lovforslag kommer i Udvalg, skal jeg være villig til at forhandle med ærede Medlemmer om alle Enkeltheder i det, og hvis der kan findes Udtryk, som klarere og mere koncist udtrykker det, vi ønsker udtrykt gennem Lovforslaget, skal jeg være i høj Grad villig til at forhandle om hertil sigtende Ændringsforslag. Jeg havde nemlig en Følelse af, at det ærede Medlem Hr. Hendriksen, og for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode, selv om de ikke var tilfredse med Lovforslaget i den foreliggende Form, dog havde en Kærlighed til Lovforslaget, som gik lidt ud over det rent platoniske, saaledes at der kan være nogen Mulighed for ved Forhandling med de ærede Medlemmer at naa til et Resultat, som kunde bidrage til i højere Grad at skabe Værn for Erhvervs- og Arbejdskraften i vort Samfund og Værn for den frie Konkurrence, end vi har det i Øjeblikket. I alt Fald kan jeg tilsige de ærede Medlemmer den største Villighed til fra min Side at forhandle om alle Enkeltheder, som kunde bidrage til at klare Forholdene yderligere.